

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. २२ ॥

॥ जळगाव दांडातील मुळावरची ओवी ॥ .

॥ बरे गा माझे लहानपण ॥

॥ मुळावरची मोठी ओवी ॥

॥ आदी पुरुष, करन-कर्तार । आले बावशीचे साल ।
बावशी करून, दाव लवकर ॥

बरे गा, माझे लहानपण...॥ घृ ॥

॥ साल बावशीच्या साली । नागार्जुन, येईन घरी ।
होईन त्या, शंकाची आरोळी ॥॥ बावशीचे बावसर जन । बहात्तराचे बैतलंपण ।
देतीन गाहीचे वचन ॥॥ निरशुन्य निरंजन । साचा सचवला निर्गुण ।
ज्याची किल्ली धन्याला मालुमं ॥ ०४ ॥॥ बम्हा करतसे उत्पन्न । तिरलोकी आकार केला त्यानं ।
आलं-गेलं त्याला मालुम । पुढची किल्ली नाही मालुम ॥॥ विष्णु शिलेदार बहादुर । शेजली तिरलोक्याची कुड ।
नाही केली चौ-यांशीची मोड ॥॥ शंकरानं संगळा केला । पैदा चौ-यांशीचा वेढा ।
राखन नाही केली लेकरा ॥॥ अवतार झालेत यवगावर । नाही त्या किल्लीची खबर ।
यवग पाडलं सुनं ॥ ०८ ॥॥ अमर पद ऋषीजना । मुनी होवुन बसली भुम्मा ।
नाही त्या किल्लीचा ठिकाणा ॥॥ मानव आदी भवतजन । द्युतम् गाय गाही गुण ।
वरकट चौ-यांशी मोडनं ॥॥ चौ-यांशीची उकलन वाणी । मौसराज पडन गगांनी ।
गाही देईन तिरभवनी । जाउ देणार नाही कोणी ॥॥ सव्वा प्रहर उभी प्रिथवी । विस घंटा कापन धरणी ।
शंक सम्मावनं तेथुनी । ज्योता खेळतीन दोन्ही ॥१२॥॥ शंक सम्मावला त्याहीनं । मौसं रक्षते त्याहीचे गुण ।
येईन तो शंकाला घेवुन ॥॥ शंकाचारी राहतीन देहा । पाचव्या गाही साठी गाहया ।
मोडन चौ-यांशीच्या देहया ॥॥ चैत्यन्याचे तुटतील ताल । मोठया-मोठयाचे होतीन हाल ।
शरण राहल्यानं तरतीलं ॥॥ निर्गुणाचा भवतीभार । बसुन निरसन केलं फार ।
येईन यवगावर शंक अवतार ॥ १६ ॥॥ निरसुन निरंशुन्यं । शुन्य टाकन उडवुन ।
तो वरकट चौ-यांशी मोडनं ॥॥ ऐका लहानपण गुणं । बसुन निरसन केलं त्याहीन ।
लहानपण नाही धरलं कोण ? लहानपण धरलं देवानं ॥१८॥

॥ शकुन उठला यवगावर । मो-हं होणार सांगतले खरं ।
येझ्न शंकाचारी अवतार ॥

भजने :-

- ॥ शंक सम्मावला त्याहीनं । मौस रक्षिते त्याहीचे गुणं ॥
- ॥ उठला बावसीचा रंग । चत्रभुज उभा, राहीला आंग ॥
- ॥ उठला बावसीचा रंग । आदीपुरुष उभा, राहीला आंग ॥
- ॥ बावशी उठली । बहुरंग , खेळे महाराजा/अवताराच्या संग ॥

लहानपण चे भजने :-

- ॥ ऐरावत रत्न, आहे थोर । त्याला आहे, अंकुशाचा मार ॥
  - ॥ जिथ आहे मोठेपण । तिथे आहे, याचना कठीन ॥
  - ॥ जिथ आहे लहानपण । तिथं आहे या देवाचं दर्शन ॥
  - ॥ लहानपण ठेवु । विठु/देव रायाचं दर्शन घेवु ॥
  - ॥ लहान पण धरावे । मुऱ्यी होवुन साखर खावे ॥
  - ॥ लहानपण देवा देवा । मुखी लागो साखरेचा खवा ॥
  - ॥ लहानाचं मोठो झालो । देवा, तुया कृपेन ।
- एवढं मागतो देवा । नको देवु अभिमान/मोठेपण ॥

-: निरसनसह शब्दार्थ :-

शंक :-निशःकलंकी, शुद्ध, पवित्र, पाक, उदां :- जसे म्हशीच्या दुधात काळपटपणाचा लवलेशही नसते, ते दुध पुर्णतः पांठरे शुभ असते, तसे पाक शुद्ध निर्मल निश्कलंकी
शंक अवतार :- निश्कलंकी अवतार । **शंकाची आरोळी** :- निश्कलंकी ची आरोळी
शंकाचारी :- शंक-आचारी, निशःकलंकी पवित्र शुद्ध/शंक आचार-विचार करणा-या देही, शुद्ध आचार विचार ठेवुन, सरळ साध्या सिदाईच्या मार्गाने चालणा-या शंकाचारी देहा, शंक आचार विचारी देहा प्रेरीत करणारा निश्कलंकी अवतार । **वाह्या** :- शंकाचे साक्ष-पुरावे जवळ असलेल्या देहा । **गाहीचे वचन** :- साक्ष पुरावे ठेवुन दिलेले वचन ।
पाचवी गाही :- स्थुल-सुक्ष्म, कारण-महाकारण, आणीक पाचवी कैवल्य/केवळ देही । या पाचव्या आत्माच्या केवळ देही करीता देण्यात येणारी गाही साक्ष -पुरावा ई. ।
शेजली :- फुलांची जशी शेज करते त्याप्रमाणे शेज करून ठेवणे. । **७२ चे बैतलपण** :- ७८ जाती, ७८ न्याती, ७८ लिंग. ७८ वर्ण असे एकुन ७२ याचे वेतालपणे वरळणे. । **शिल्लेदार** :- सत्वयुणी सत्त्वेचा शिल्ला/शिवका मोहर असलेला शिल्लेदार विष्णु । **संगडा/संगळ** :- व्याप, संग्रह जमाव । **पैदा** :- जन्मा घालने, निर्माण करून देणे. । **मौसं** :- नाभीकमळातुन परा, हृदयातुन पश्चंती, कंठातुन मध्यमा, व मुखातुन वैखरी या चारही वाचेतुन निघालेले हरीनाम । **मौस रक्षते त्याहीचे गुण**:- अध्यात्मीक विश्वानुसार आपला आध्यात्मीक प्रवास चारही वाणीतुन होत गेला पाहीजे. म्हणजेच वैखरीतुन मध्यमात, तदनंतर मध्यमातुन पश्यंति मध्ये, आणी पश्यंती तुन परा मध्ये गेला पाहीजे. असे गेल्यानेच या चारही वाचेतुन निघणारी मौसंवाणी त्या भक्तांचे सर्व गुण रक्षते. आणी सर्व काही सिद्ध होत जाते. । **मौसराज** :- चारही देहाच्या चारही वाणीतुन निघणा-या वाणी चा, निराकार निराधार राजा आदीपुरुष आदीरूप धनी
मुनी :- मौन वत धारण करून चुपचाप वसलेली देहधरणी/पृथ्वा/धरणी । **ताळ** :- ठेका, लय. भान । **मानव आदी** :- मानव इत्यादी । **मो-हं**:- समोर, पुढे, भविष्यात. ।
द्युतमं गाय :- द्युतांची गाय असलेली चतुर्पता गाय । **ऐरावत** :- समुद्र मंथनातुन निघालेला जो एक रत्न होता, त्याचे नाव ऐरावत हत्ती ! तो ऐरावत इंद्राला देण्यात आला. त्याला इंद्राच्या अंकुशाचा मार सहन करावा लागतो.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥